

Forslag

til

Lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje.

Fremsat den 8. oktober 1969 af *ministeren for offentlige arbejder*.

Kapitel 1. Definitioner.

§ 1. Ved offentlige veje forstås i denne lov de veje, gader, broer og pladser, der er optaget på vejregistret i henhold til lov om bestyrelsen af de offentlige veje (vejbestyrelsesloven).

Stk. 2. Ved offentlige stier forstås i denne lov de stier, der er optaget på stifortegnelse for vedkommende kommuner i henhold til vejbestyrelsesloven.

Stk. 3. Ved vejbestyrelse forstås i denne lov den myndighed, under hvis administration den pågældende vej henhører i henhold til vejbestyrelsesloven eller lov om hovedlandeveje.

Stk. 4. Ved private fællesveje og stier forstås i denne lov de veje, gader, broer, pladser og stier, der uden at være offentlige, jfr. stk. 1 og 2, tjener som færdselsarealer for flere ejendomme, der er særskilt matrikuleret og i særlig eje, samt i øvrigt de færdselsarealer, som i henhold til lovgivningen om private fællesveje betragtes som private fællesveje og stier.

Kapitel 2. Offentlige veje og stier.

§ 2. Det påhviler vedkommende vejbestyrelse at sørge for snerydning på offentlige veje og stier, for så vidt forpligtelsen ikke er pålagt ejere af tilgrænsende ejendomme efter § 5.

Stk. 2. Vejbestyrelsen bestemmer snerydningens omfang og rækkefølge, herunder på hvilke offentlige stier snerydning skal finde sted. Nærmere retningslinjer for sne-

rydningens gennemførelse fastsættes af vejbestyrelsen efter forhandling med politiet.

Stk. 3. Vejbestyrelsen kan efter forhandling med politiet bestemme, at enkelte vejsstrækninger skal undtages fra snerydningsforpligtelsen.

Stk. 4. Vejbestyrelsen kan på de til vejene grænsende arealer lade opstille flyttelige sneskærm eller træffe andre foranstaltninger af midlertidig karakter til forebyggelse af snedriver på vejarealet.

Stk. 5. Kan rydning af en vej ikke gennemføres umiddelbart, kan vejbestyrelsen uden for byer og bymæssige bebyggelser lade etablere og afmærke en midlertidig vej over tilgrænsende marker.

Stk. 6. Såfremt foranstaltninger efter stk. 4 og 5 medfører tab og ulemper, fastsættes erstatningen i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 27-30 i vejbestyrelsesloven.

§ 3. Det påhviler vedkommende vejbestyrelse at træffe foranstaltninger mod glat føre på offentlige veje og stier, for så vidt forpligtelsen ikke er pålagt ejere af tilgrænsende ejendomme efter § 5.

Stk. 2. Vejbestyrelsen bestemmer på hvilke strækninger, i hvilket omfang og i hvilken rækkefølge foranstaltninger mod glat føre skal træffes. Nærmere retningslinjer for foranstaltningernes gennemførelse fastsættes af vejbestyrelsen efter forhandling med politiet.

§ 4. Det påhviler vedkommende vejbestyrelse at sørge for renholdelse af offent-

F. t. l. om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje.

lige veje og stier, for så vidt forpligtelsen ikke er pålagt ejere af tilgrænsende ejendomme efter § 5.

Stk. 2. Vejbestyrelsen bestemmer renholdelsens omfang og rækkefølge. Nærmere retningslinjer for renholdelsens gennemførelse fastsættes af vejbestyrelsen efter forhandling med politiet.

Stk. 3. Uden for byer og bymæssige bebyggelser omfatter vejbestyrelsens renholdelsespligt — bortset fra parkerings- og rasteplasser o. lign. — alene den for færdselssikkerheden nødvendige renholdelse.

§ 5. I byer og bymæssige bebyggelser kan vejbestyrelsen efter forhandling med politiet bestemme, at ejerne af ejendomme, der grænser til en offentlig vej eller sti, skal rydde fortov og sti ud for ejendommene for sne, træffe foranstaltninger mod glat føre på fortov og sti samt renholde fortov og sti i overensstemmelse med bestemmelserne i kap. 7. Med fortov og sti sidestilles færdselsareal, der er overvejende bestemt for gående færdsel.

Stk. 2. Forpligtelser pålagt grundejere efter stk. 1 kan begrænses efter vejbestyrelsens bestemmelse og kan højst omfatte 10 m af det nærmest ejendommen beliggende færdselsareal.

Stk. 3. Såfremt amtsrådet er vejbestyrelse, kan dette overlade til vedkommende kommunalbestyrelse at træffe de i stk. 1 angivne bestemmelser.

Stk. 4. Om de i henhold til stk. 1 truffne beslutninger skal der ske kundgørelse i et eller flere af de blade, der har almindelig udbredelse i kommunen, ligesom bestemmelserne kan optages i vejvedtægt.

§ 6. Forpligtelser efter § 5 kan ikke pålægges ejere af ejendomme ved vejstrækninger, hvortil der i henhold til en adgangs-begrænsning, der er etableret af færdselsmæssige grunde og som kan håndhæves af det offentlige, ikke kan opnås direkte adgang fra ejendommene.

Stk. 2. Forpligtelser efter § 5 kan kun pålægges jernbaner og lufthavne for vejstrækninger, ved hvilke anlæggets beliggenhed ved vejen udnyttes eller kan udnyttes, og for hvilke der ikke er givet afkald på udnyttelse af beliggenheden ved vejen. Som udnyttelse af en vejstrækning betragtes

også benyttelse af overgange, der alene tjener anlæggets drift. Såfremt der i øvrigt er givet afkald på udnyttelsen af beliggenheden ved vejen, kan forpligtelser efter § 5 med hensyn til overgange, der alene tjener anlæggets drift dog kun pålægges for strækningen ud for overgangen med et tillæg af 10 m til hver side.

Kapitel 3. Private fællesveje og stier i byer og bymæssige bebyggelser.

§ 7. I byer og bymæssige bebyggelser påhviler det inden for områder, der fastsættes af kommunalbestyrelsen, i Københavns kommune magistraten, efter forhandling med politiet, ejerne af ejendomme, der grænser til en privat fællesvej eller sti at rydde vejen (stien) for sne ud for ejendommene, at træffe foranstaltninger mod glat føre på vejen (stien) samt at renholde vejen (stien) i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 7.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen, i Københavns kommune magistraten, kan efter forhandling med politiet begrænse eller helt ophæve grundejernes forpligtelser i henhold til stk. 1, såfremt det skønnes forsvarligt under hensyn til færdselens ringe omfang.

Stk. 3. Om de i henhold til stk. 1 og 2 truffne beslutninger skal der ske kundgørelse i et eller flere af de blade, som har almindelig udbredelse i kommunen, ligesom bestemmelserne kan optages i vejvedtægt.

Kapitel 4. Private fællesveje og stier på landet.

§ 8. Med hensyn til private fællesveje og stier på landet kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet bestemme, at de personer, der er vedligeholdelsespligtige efter lovgivningen om private fællesveje, skal rydde vejene for sne, træffe foranstaltninger mod glat føre samt renholde vejene. Kommunalbestyrelsen kan ligeledes bestemme, at arbejdet helt eller delvis skal udføres i overensstemmelse med bestemmelserne i kap. 7.

Stk. 2. Om beslutning efter stk. 1 skal der ske kundgørelse i et eller flere af de blade, som har almindelig udbredelse i kommunen, ligesom beslutningen kan optages i kommunens vejvedtægt.

Kapitel 5. Skov-, klit- og havneveje og lign.

§ 9. Kommunalbestyrelsen kan efter forhandling med politiet med hensyn til skov- og klitveje, veje på havneområder og andre lignende veje, som er åbne for offentlig færdsel og af væsentlig betydning for denne, bestemme, at vedkommende vejejer skal rydde vejene for sne, træffe foranstaltninger mod glat føre og renholde vejene, og at bestemmelserne i kap. 7 helt eller delvis skal finde anvendelse.

Stk. 2. Om beslutning efter stk. 1 skal der gives vedkommende vejejer meddelelse ved anbefalet brev.

Kapitel 6. Vejbestyrelsens (kommunalbestyrelsens) udførelse af grundejernes forpligtelser.

§ 10. Vejbestyrelsen (kommunalbestyrelsen) kan bestemme, at forpligtelser, der er pålagt grundejere efter § 5, stk. 1, vedligeholdelsespligtige efter § 8, stk. 1, vejejer efter § 9, stk. 1, og forpligtelser, som påhviler grundejere efter § 7, stk. 1, helt eller delvis skal udføres ved vejbestyrelsens (kommunalbestyrelsens) foranstaltning for de forpligtedes regning, eventuelt mod et fast årligt vederlag. Fordelingen af udgifterne mellem de forpligtede fastsættes af vejbestyrelsen (kommunalbestyrelsen).

Kapitel 7. Nærmere regler om grundejernes forpligtelser.

§ 11. Den snerydningspligt, der påhviler grundejerne, omfatter pligt til at rydde færdselsarealer for sne snarest muligt efter snefald. Pladsen omkring brandhaner, brand- og politialarmskabe og installationer til trafikregulering skal til enhver tid holdes ryddet for sne.

Stk. 2. Uanset hvem der har pligt til snerydning på fortov og kørebane, har grundejerne pligt til at rydde trapper til deres ejendomme for sne.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen (vejbestyrelsen) kan efter forhandling med politiet give nærmere forskrifter for snerydningens udførelse, herunder om hvor snebunker skal henlægges. Forskrifterne kan optages i kommunens vejvedtægt.

§ 12. Den pligt, der påhviler grundejerne til at træffe foranstaltninger mod glat føre, omfatter pligt til snarest muligt efter førets indtræden at bestre færdelsarealet med grus, sand el. lign.

Stk. 2. Uanset hvem der har pligt til at træffe foranstaltninger mod glat føre på fortov og kørebane, har grundejerne pligt til at gruse trapper til deres ejendomme.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen (vejbestyrelsen) kan efter forhandling med politiet give nærmere forskrifter for glatføreforanstaltningernes udførelse, herunder for anvendelse af salt og andre kemikalier. Forskrifterne kan optages i kommunens vejvedtægt.

§ 13. Den renholdelsespligt, der påhviler grundejerne, omfatter pligt til at fjerne ukrudt, at feje asfalterede, brolagte, flisebelagte eller på anden måde overfladebehandlede færdselsarealer, at fjerne affald og andet, der er særligt forurenende eller til ulempe for færdselen samt at renholde grøfter, rendestene, nedløbsriste, rørgennemløb og udløbsrender for alt, der kan hindre vandets frie løb.

Stk. 2. Uanset hvem der har pligt til renholdelse af fortov og kørebane, har grundejerne pligt til at renholde trapper til deres ejendomme.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen (vejbestyrelsen) kan efter forhandling med politiet give nærmere forskrifter for renholdelsens udførelse, herunder for tidspunkter for renholdelsen, anvendelse af kemikalier samt for henlæggelse eller fjernelse af affald. Forskrifterne kan optages i kommunens vejvedtægt.

§ 14. En grundejer kan overdrage til en anden i vedkommende ejendom eller i nærheden af ejendommen bosat person at drage omsorg for opfyldelsen af de forpligtelser, der påhviler grundejeren.

Stk. 2. Sådan overdragelse skal finde sted, såfremt grundejeren ikke bor på eller i nærheden af ejendommen.

Stk. 3. Aftalen skal være skriftlig og skal skriftlig anmeldes til politiet. Politiet kan nægte at godkende aftalen, såfremt den af grundejeren udpegede person ikke kan anses for egnet til at sørge for forpligtelsernes opfyldelse.

Kapitel 8. Forskellige bestemmelser.

§ 15. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til efter forhandling med justitsministeren og det i vejbestyrelseslovens § 5 omhandlede vejnævn at udfærdige vejledende retningslinjer for snerydning og foranstaltninger mod glat føre.

§ 16. Tilsynet med, at grundejerne overholder deres forpligtelser efter nærværende lov, føres af politiet, der i fornødent fald kan lade foranstaltningerne udføre for den forsømmeliges regning.

§ 17. Såfremt nogen på vej eller sti, der er åben for almindelig færdsel, henkaster eller efterlader affald eller genstande, der kan være til ulempe for færdslen, eller er særligt forurenende, er vej- eller kommunalbestyrelsen eller i påtrængende tilfælde politiet berettiget til for den pågældendes regning at lade det henkastede eller efterladte fjerne.

§ 18. For udgifter, som det offentlige afholder i anledning af udførelse af renholdelse, foranstaltninger mod glat føre, snerydning m. v. på den forpligtedes vegne, haves pant i den pågældendes ejendom. De pågældende beløb kan inddrives ved udpantning.

§ 19. Afgørelser, som er truffet i henhold til loven eller forskrifter udfærdiget med

hjemmel i loven, kan påklages efter reglerne i lov om bestyrelsen af de offentlige veje for så vidt angår offentlige veje og stier, og efter reglerne i lovgivningen om private fællesveje for så vidt angår private fællesveje og stier.

§ 20. Med bøde straffes den, der overtræder §§ 7, stk. 1, 11, 12, 13 og 14, stk. 2. På samme måde straffes den, der tilside-sætter beslutninger, truffet i henhold til §§ 5, 8 og 9.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab el. lign., kan der pålægges virksomheden som sådan bødeansvar.

§ 21. Denne lov træder i kraft den 1. oktober 1970.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter de overgangsregler, der er nødvendige i forbindelse med lovens gennemførelse.

Stk. 3. Lov nr. 158 af 13. april 1938 om snekastning med senere ændringer samt §§ 53 og 54 i lov om bestyrelsen af de offentlige veje (lovbekendtgørelse nr. 342 af 9. december 1964) ophæves.

§ 22. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget blev fremsat i folketinget den 27. november 1968 som lovforslag nr. 99 i folketingsåret 1968-69, se Folketingstidende 1968-69 sp. 1918 og tillæg A. sp. 2050. Forslaget blev gjort til genstand for første behandling i folketinget den 10. december 1968 (Folketingstidende sp. 2274), hvor lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning, hvorefter det henvistes til udvalgsbehandling.

Under udvalgsbehandlingen blev der rejst spørgsmål om at indskrænke grundejernenes forpligtelser og i højere grad end forudsat i lovforslaget at på-

regne vintervedligeholdelsen og renholdelsen af vejene udført ved kommunal foranstaltning.

Dette spørgsmål har i løbet af sommeren 1969 været gjort til genstand for forhandling med de kommunale organisationer samt Københavns og Frederiksberg kommuner, og det nu foreliggende forslag tager hensyn til de kommunale organisationers principielle tilslutning til en udvidelse af kommunernes forpligtelser. Endvidere tager det nu foreliggende lovforslag hensyn til forskellige forslag fra udvalget. Herudover er der foretaget visse redaktionelle ændringer i forslaget.

Udviklingen har medført, at en væsentlig trafik

afvikles i vintermånederne, således at forsinkelser og afbrydelser i såvel persontrafik, herunder bolig-arbejdsstedstrafik, som godstrafik medfører betydelige forstyrrelser for samfundslivet. Det må derfor anses for betydningsfuldt, at lovgivningen på dette område moderniseres, således at disse hensyn i videst mulige omfang tilgodeses.

Det foreliggende lovforslag tilsigter en forenkling og sammenkædning af de gældende spredte bestemmelser om vinterforanstaltninger og renholdelse på offentlige og private veje. De foreslåede regler er til dels en kodifikation af den praksis, der i dag følges af vejbestyrrelserne, som f. eks. ofte som kulance udfører snerydning vederlagsfrit på grund-ejernes vegne.

De gældende bestemmelser om *snerydning* på offentlige veje findes i lov nr. 158 af 13. april 1938 om snekastning. En væsentlig del af reglerne i denne lov omhandler spørgsmålet om vejbestyrrelsernes adgang til at lade snerydningen udføre som naturalarbejde. Loven gælder ikke i København.

Ved lov nr. 235 af 3. juni 1967 ophævedes kommunernes pligt efter snekastningsloven til på forhånd at organisere naturalarbejdsordningen ved udfærdigelse af årlige lister over de forpligtede grundejere og til beskrivelse af snefogeder. Samtidig ophævedes naturalarbejdsordningen helt for amtskommunernes vedkommende.

Ved det nu foreliggende lovforslag søges naturalarbejdsordningen helt ophævet også for sognekommunernes vedkommende. Siden 1964, da endnu 25 pct. af sognekommunerne benyttede sig af ordningen, omend i begrænset omfang, har ordningen yderligere tabt i betydning, og der findes herefter ikke at være tilstrækkeligt grundlag for opretholdelse af sognekommunernes adgang til at udføre snerydning ved tvangsudskrevet mandskab. Samtidig foreslås også købstadkommunernes adgang til at anvende naturalarbejde ophævet. Denne hjemmel har i det hele kun været anvendt i meget begrænset omfang.

Lovforslagets *kapitel 1* indeholder definitioner.

Lovforslagets *kapitel 2* fastslår vejbestyrrelsernes forpligtelser med hensyn til at sørge for *snerydning*, til at træffe *foranstaltninger mod glat føre* og til at sørge for *renholdelse* af offentlige veje og stier.

I henhold til snekastningsloven af 1938 (§ 1) påhviler det vejbestyrrelserne at sørge for snekastningen på offentlige veje og stier. Denne forpligtelse til at sørge for *snerydning* foreslås opretholdt som princip ved lovforslaget (§ 2), medens en række detaljerede bestemmelser om snekastningspligtens nærmere indhold forudsættes ophævet og erstattet af en almindelig hjemmel (§ 15) for

ministeren for offentlige arbejder til administrativt at udfærdige vejledende retningslinjer for snerydningens udførelse. I øvrigt er det ved lovforslaget overladt til vejbestyrrelserne selv inden for deres område at bestemme snerydningens omfang og rækkefølge ligesom vejbestyrrelserne — i samråd med politiet — selv fastsætter de nærmere retningslinjer for snerydningens gennemførelse.

I henhold til den gældende snekastningslov (§ 2, stk. 3, og § 14, stk. 1) kan den myndighed, som snerydningspligten påhviler, bestemme, at ejerne af de til en vej grænsede ejendomme, som i henhold til politivedtægt eller anden lignende bestemmelse har pligt til at renholde offentlig vej ud for deres ejendomme, tillige skal foretage snerydning efter de for renholdelse af vejen gældende regler. Denne hjemmel foreslås i princippet opretholdt for vejbestyrrelserne ved forslaget (§ 5), men dog med den væsentlige begrænsning, at grundejerne kun kan pålægges snerydningspligten med hensyn til fortov og sti i byer og bymæssige bebyggelser.

De nærmere regler om grundejernes forpligtelser med hensyn til snerydning, der findes i de lokale politivedtægter, er søgt standardiseret og foreslået optaget i lovforslaget (kap. 7).

Vejbestyrrelsesloven (lovbekendtgørelse nr. 342 af 9. december 1964) fastslår ikke udtrykkeligt nogen forpligtelse for vejbestyrrelserne til at træffe foranstaltninger mod glat føre på de offentlige veje, bortset fra den forpligtelse, der følger af vejbestyrrelsernes almindelige forpligtelse til at holde vejene i farbar og forsvarlig stand. I henhold til vejbestyrrelseslovens § 53 overlades det til vejbestyrrelserne at bestemme, på hvilke strækninger og i hvilket omfang, der vil være at træffe foranstaltninger mod glat føre på de offentlige vejenes kørebaneer.

Ved lovforslaget (§ 3) har man foreskrevet en principiel forpligtelse for vejbestyrrelserne til at træffe *foranstaltninger mod glat føre*, men har i øvrigt modificeret forpligtelsen i overensstemmelse med vejbestyrrelseslovens § 53, som samtidig foreslås ophævet.

Man foreslår tillige (§ 15) tilvejebragt hjemmel for ministeren for offentlige arbejder til at udfærdige vejledende retningslinjer for udførelse af foranstaltninger mod glat føre.

En hertil svarende bestemmelse var i overensstemmelse med forslag fremsat af vejlovsudvalget af 1951 (i betænkning nr. 117 af 1955 om „De offentlige veje“) optaget i forslag til lov om bestyrrelsen af de offentlige veje, men udgik under folketingsbehandlingen med den motivering, at eventuelle vejledende regler om glatføreforanstaltninger

ikke burde kunne opfattes som retsregler (folketingsudvalgets betænkning, Folketingstidende B. 1956-57, sp. 236).

Motororganisationerne har imidlertid i en henvendelse til ministeren for offentlige arbejder af januar 1967 peget på, at foranstaltninger mod glat føre ikke udføres efter samme principper og i samme omfang over hele landet, og at uensartet og utilstrækkelig vintervedligeholdelse af de offentlige veje medfører øget færdselsrisiko og trafikafviklingsmæssige vanskeligheder. Organisationerne har ligeledes fremhævet, at fremkomsten af nye kemiske optøningsmidler gør størst mulig ensartethed i glatføreforanstaltningerne ønskelig.

Ministeriet for offentlige arbejder kan i princippet tilslutte sig motororganisationernes betragtninger og finder, at den stigende anvendelse af kemiske midler ved bekæmpelsen af glat føre og spørgsmålet om disses bivirkninger på vejbelægninger, ledninger, køretøjer og planter har gjort behovet for en nærmere undersøgelse af muligheden for standardisering mere udpræget end i 1957, da grus var det almindeligt anvendte middel mod glat føre. Man har på denne ændrede baggrund fundet på ny at burde foreslå tilvejebragt hjemmel for udførelse af vejledende retningslinjer for glatføreforanstaltninger.

I samme omfang som med hensyn til snerydning vil der i henhold til lovforslaget (§ 5) kunne pålægges grundejerne langs vejen pligt til at foretage foranstaltninger mod glat føre (grusning) på fortov og sti. De nærmere regler i politivedtægterne herom er foreslået standardiseret og optaget i lovforslaget (kap. 7).

Den nuværende lovgivning indeholder ingen direkte forskrifter om vejbestyrelsens forpligtelser med hensyn til renholdelse af offentlige veje og stier ud over, hvad der kan udledes af bestemmelserne i vejbestyrelseslovens §§ 17-19, hvorefter vejbestyrelserne har pligt til at holde de offentlige veje i en efter trafikens art og størrelse forsvarlig stand. I øvrigt findes bestemmelser om renholdelse af offentlige veje i politivedtægterne, der i vidt omfang pålægger de tilstødende grundejere renholdelsespligten, men samtidig forudsætter, at renholdelse sker ved kommunal foranstaltning i det omfang, pligten ikke påhviler grundejerne.

Med henblik på at fremme færdselssikkerheden på vejene mest muligt har man fundet det ønskeligt i nærværende lovforslag at fastsætte udtrykkelige forskrifter om renholdelse af vejene svarende til, hvad der er foreslået med hensyn til snerydning og foranstaltninger mod glat føre. I overensstemmelse

hermed foreslås der ved forslaget (§ 4) pålagt vejbestyrelserne pligt til at sørge for renholdelse af de offentlige veje og stier, således at det er overladt til vejbestyrelsen at bestemme renholdelsens omfang og rækkefølge.

Uden for byer og bymæssige bebyggelser foreslås renholdelsespligten — i overensstemmelse med princippet i vejbestyrelseslovens §§ 17-19 — begrænset til den renholdelse, der er nødvendig for færdselssikkerheden.

I samme omfang som med hensyn til snerydning og glatføreforanstaltninger vil der i henhold til lovforslaget (§ 5) kunne pålægges tilgrænsende grundejere pligt til renholdelse af fortov og sti. De nærmere regler i politivedtægterne om grundejernes forpligtelser med hensyn til renholdelse foreslås ligeledes standardiseret og optaget i lovforslaget (kap. 7).

I lovforslagets *kapitel 3* indeholdes bestemmelser om private fællesveje og stier i byer og bymæssige bebyggelser. I henhold til de gældende politivedtægter har de tilstødende grundejere pligt til i nærmere beskrevet omfang at foretage snerydning, grusning og renholdelse ud for deres ejendomme. En hertil svarende generel bestemmelse foreslås optaget i lovforslaget (§ 7), medens de nærmere regler om grundejernes forpligtelser er omfattet af forslagens kap. 7.

I *kapitel 4* indeholdes bestemmelser om private fællesveje og stier på landet og i *kapitel 5* om skov-, klit- og havneveje o. lign. Om disse kategorier af veje foreslås det, at kommunalbestyrelsen efter forhandling med politimesteren skal kunne bestemme, at vedkommende vejberettigede (vejejere) skal rydde disse veje for sne, træffe foranstaltninger mod glat føre samt renholde disse, og at reglerne i *kapitel 7* skal finde anvendelse.

I *kapitel 6* indeholdes regler om vejbestyrelsens (kommunalbestyrelsens) udførelse af grundejernes forpligtelser.

Lovforslaget har været udsendt til følgende myndigheder og organisationer:

- Justitsministeriet,
- Landbrugsministeriet,
- Generaldirektoratet for statsbanerne,
- Københavns magistrat,
- Frederiksberg kommunalbestyrelse,
- Amtsrådsforeningen,
- Den danske købstadforening,
- De samvirkende kommunalforeninger,
- Foreningen bymæssige kommuner,
- Amtsvejsinspektørforeningen,

Stads- og havneingeniørforeningen,
Foreningen af stads- og kommuneingeniører,
Foreningen af politimestre i Danmark,
Forenede Danske Motorejere.

Lovforslaget har i princippet kunnet tiltrædes af alle bortset fra Københavns magistrat, der ønsker, at loven — i lighed med snekastningsloven af 1938 — ikke får gyldighed for Københavns kommune, jfr. bilag 1 til lovforslaget.

Efter ministeriets formening gør de almindelige hensyn, som ligger til grund for lovforslaget, og som der er redegjort for foran, sig også gældende i Københavns kommune, ligesom ministeriet finder det uheldigt, at der gælder forskellige lovregler i forskellige, herunder tilstødende, områder. Som følge heraf har man ikke fundet grundlag for at foreslå nogen særbestemmelse for København i lovforslaget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Kapitel 1. Definitioner.

Til § 1.

Lovens definitioner slutter sig nøje til vejbestyrelseslovens definitioner af offentlige veje og stier, jfr. §§ 1 og 47 i lovebekendtgørelse nr. 342 af 9. december 1964. Under begrebet „offentlig vej“ hører i vejbestyrelsesloven veje, gader (herunder fortove, cykelstier og holdebaner) pladser (herunder torve, parkeringspladser og rastepladser) og broer (herunder viadukter over jernbaner). Til vejenes areal henhører også eksempelvis rabatter, grøfter, ramper, vejskråninger, arealer udlagt til beplantning og snevolde. Lovens bestemmelser vedrørende offentlige veje og stier forudsættes — som vejbestyrelseslovens regler — at kunne finde analog anvendelse på vejstrækninger, der anlægges af det offentlige med henblik på senere optagelse i vejregistret eller stifortegnelse, men som tages i brug forinden dette tidspunkt.

Definitionen af private fællesveje og stier er udformet i overensstemmelse med vejlovsudvalgets udkast til lov om private fællesveje, § 1, jfr. betænkning om private fællesveje og vejbidrag (betænkning nr. 367 af 1964, bilag 1).

Med hensyn til de såkaldte almene veje, d. v. s. veje, der ikke er optaget som offentlige veje, men hvortil almenheden har en færdselsret, der ikke hviler på vedtaget eller deklaration, forudsættes det, at lovforslagets regler om private fællesveje (kap. 3 og 4) med de fornødne lempelser finder anvendelse på sådanne veje.

Kapitel 2. Offentlige veje og stier.

Til § 2.

Stk. 1 indeholder bestemmelse om vejbestyrelsernes pligt til at sørge for snerydning på offentlige veje og stier. For så vidt angår købstadkommunerne bestemmer den gældende snekastningslov i § 1, stk. 4, at disse skal sørge for snekastningen på de inden for købstadens grænser værende landevejsstrækninger, landevejsgader og biveje. Udtrykket biveje i snekastningsloven antages dog alene at referere sig til veje uden for den egentlige købstads grænser (købstadens markjorder), idet veje på købstadgrunden ikke før vejbestyrelsesloven blev optaget på bivejsreglementet. Lovforslagets bestemmelse, der omfatter alle offentlige veje inden for købstadkommunens område, betegner derfor på dette punkt en udvidelse af den nugældende bestemmelse i snekastningsloven. Reelt er der dog ikke tale om nogen væsentlig udvidelse af købstædernes forpligtelser, idet det er forudsat i politivedtægterne, at kommunen varetager snerydningen i det omfang, den ikke kan pålægges grundejerne.

Der er som hidtil — jfr. snekastningslovens § 2, stk. 3, og § 14, stk. 1 — men i mere begrænset omfang adgang for vejbestyrelsen til at pålægge ejerne af de til en offentlig vej eller sti grænsende ejendomme en vis snerydningsforpligtelse, jfr. § 5.

I henhold til *stk. 2* overlades det til vejbestyrelsen at bestemme snerydningens omfang — herunder, hvorvidt hele vejens areal eller kun en del af dette skal ryddes for sne — og rækkefølge. Endvidere foreskrives en forhåndsforhandling mellem vejbestyrelse og politi om de nærmere retningslinjer for rydningen. Fastsættelse af almindelige retningslinjer udelukker selvsagt ikke, at forhandling med politiet om rydningens gennemførelse også kan blive nødvendig i en akut opstået situation.

I *stk. 3* foreslås det, at vejbestyrelsen efter forhandling med politiet kan bestemme, at enkelte vejstrækninger kan undtages fra snerydningsforpligtelsen. Der er herved tænkt på vejstrækninger, der er uden væsentlig betydning for den offentlige trafik. Bestemmelsen svarer i princippet til snekastningslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., for så vidt angår sognekommunale biveje.

Man har fundet det naturligt at foreskrive forudgående forhandling med politiet om en række af de foranstaltninger, der omhandles i lovforslaget på baggrund af det nære samarbejde, der er mellem politiet og vejmyndighederne vedrørende færdselsregulering og vejafmærkning og under hensyn til foranstaltningernes betydning for færdselsafviklingen og færdselssikkerheden. Såfremt vejbestyrelsen

ikke kan nå til enighed med politiet, forudsættes det, at vejbestyrelsen træffer afgørelsen, der herefter af politiet vil kunne påklages efter reglen i forslaget § 19.

Bestemmelserne i *stk. 4-6* svarer til tilsvarende bestemmelser i §§ 17 og 18 i snekastningsloven, idet dog fastsættelse af eventuel erstatning for tab og ulemper, der påføres arealernes ejere eller brugere ved foranstaltningerne efter *stk. 4 og 5* er foreslået henlagt til vejbestyrelseslovens taksationsmyndigheder.

Man har ikke fundet det nødvendigt i forslaget at optage en hjemmel til ekspropriation med henblik på opstilling af faste sneskærme, anlæg af snebælter, snevolde, beplantning o. lign., svarende til bestemmelsen i snekastningslovens § 18, *stk. 2*, da den almindelige ekspropriationsbestemmelse i vejbestyrelseslovens § 23 må skønnes at afgive fornøden hjemmel til foretagelse af foranstaltninger af denne art.

Til § 3.

Stk. 1 indeholder bestemmelse om vejbestyrelsens pligt til at træffe foranstaltninger mod glat føre på offentlige veje og stier.

Reglen er formelt en nydannelse, udformet parallelt med den tilsvarende bestemmelse i § 2, *stk. 1*, med hensyn til snerydning, jfr. de almindelige bemærkninger. I *stk. 2* foreslås vejbestyrelsens principielle forpligtelse modificeret i overensstemmelse med den gældende bestemmelse i vejbestyrelseslovens § 53, der samtidig foreslås ophævet. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring af den retstilstand, der gælder efter vejbestyrelseslovens § 53. *Stk. 2* går dog formelt videre end § 53 derved, at bestemmelsen omfatter hele vej- og stiareal og ikke blot offentlige vejes kørebane. Ligesom med hensyn til snerydning forudsættes det dog, at vejbestyrelsen kan bestemme, hvorvidt foranstaltningerne skal omfatte hele vejens areal eller kun en del af dette.

Til § 4.

Stk. 1 indeholder bestemmelse om vejbestyrelsens pligt til at sørge for renholdelse af offentlige veje og stier, jfr. i øvrigt de almindelige bemærkninger.

I *stk. 3* fastslås det, at vejbestyrelsens renholdelsespligt uden for byer og bymæssige områder i overensstemmelse med princippet i vejbestyrelseslovens §§ 17-19 kun omfatter den for færdselssikkerheden nødvendige renholdelse. Med hensyn til parkerings- og rasteplasser o. lign. gælder vejbestyrelsens renholdelsespligt dog fuldt ud.

I byer og bymæssige områder må det formodes, at

renholdelsen af fortov og sti hyppigt vil blive pålagt de tilgrænsende grundejere efter forslaget § 5. I disse områder omfatter forpligtelsen som hidtil efter politivedtægterne enhver form for renholdelse, herunder også hygiejnisk og æstetisk renholdelse, men dog således, at det efter *stk. 2* er overladt til vejbestyrelsen at bestemme renholdelsens omfang og rækkefølge.

Forpligtelserne efter §§ 2-4 påhviler vedkommende vejbestyrelse. Man finder dog ikke, at der bør være noget til hinder for, at der, hvis forholdene gør det hensigtsmæssigt, træffes aftale mellem vejbestyrelser indbyrdes om, at en vejbestyrelse påtager sig forpligtelser for en vejstrækning, der henhører under en anden vejbestyrelse.

Til § 5.

Efter den gældende snekastningslov har vejbestyrelsen kunnet pålægge de tilgrænsende grundejere snerydningspligt, for så vidt de pågældende i henhold til politivedtægt eller anden bestemmelse har pligt til at renholde offentlig vej ud for deres ejendom, d. v. s., at grundejerne normalt har kunnet pålægges pligt til at ryddeliggøre fortov, gangsti, cykelsti, rendesten, grøft samt tillige kørebane indtil vejens midte, i almindelighed dog begrænset til 10 m fra grunden. Med hensyn til foranstaltninger mod glat føre gælder det i almindelighed efter politivedtægterne, at den, der har pligt til at renholde en vejstrækning, i glat føre skal bestrø fortov og trapper, der støder op hertil, med grus, aske eller lignende.

Denne mulighed for at pålægge de grundejere, hvis ejendom grænser til offentlig vej og sti, forpligtelser med hensyn til snerydning, foranstaltninger mod glat føre og renholdelse er foreslået opretholdt ved *stk. 1*, dog med den væsentlige begrænsning, at forpligtelserne kun kan pålægges grundejerne med hensyn til fortov og sti og kun i byer og bymæssige bebyggelser.

Baggrunden for indskrænkningen af grundejernes forpligtelser er, at man finder, at effektivitets- og rationalitetshensyn — herunder ønsket om at fremme en maskinel gennemførelse af snerydningen m. v. — taler for, at det offentlige fuldt ud påtager sig disse foranstaltninger på de offentlige vejes kørebane i byerne og de bymæssige bebyggelser uanset de hermed forbundne merudgifter for kommunerne. Hertil kommer, at man finder det til fare for trafiksikkerheden, at grundejerne foretager disse foranstaltninger på de offentlige vejes i almindelighed stærkt befærdede kørebane. Med fortov og sti er i *stk. 1* sidestillet færdselsareal, der er overvejende bestemt for gående færdsel. Der er hermed i første

række tænkt på gågader, men også pladser, torve og lignende arealer vil kunne falde ind under denne kategori.

Sti omfatter kun sådanne stier, som falder ind under definitionen i § 1, stk. 2, men ikke stier, som udgør en del af den offentlige vej, f. eks. cykelstier. Forpligtelser efter stk. 1 kan ikke pålægges grundejere med hensyn til vejrabatter, grøfter — bortset fra forpligtelsen efter § 12 til at renholde grøfter for alt, der kan hindre vandets frie løb — vejskråninger og arealer udlagt til beplantning. Tilstedeværelsen af sådanne offentlige vejarealer mellem ejendom og fortov og sti m. v. fritager imidlertid ikke for forpligtelser med hensyn til det ud for ejendommen beliggende fortovs- og stiareal eller andet færdselsareal sidestillet hermed.

Vejbestyrelserne vil kunne bestemme såvel, at kun en enkelt eller to af de omhandlede forpligtelser skal pålægges grundejerne som det nærmere omfang af hver enkelt af forpligtelserne. En begrænsning af forpligtelserne vil eksempelvis kunne være rimelig i tilfælde, hvor fortov er inddraget til offentligt parkeringsareal.

Det fastslås i *stk. 2*, at grundejerforpligtelser efter stk. 1 højst kan omfatte 10 m af det nærmest ejendommen beliggende færdselsareal. Bestemmelsen er i det væsentlige i overensstemmelse med gældende politivedtægter.

Det fastslås endvidere, at gangtunneler, gangbroer og trapper hertil ikke skal betragtes som fortovs- eller stiareal. Begrundelsen herfor er, at snerydning m. v. af sådanne vejarealer vil betyde en urimelig belastning for den grundejer, ud for hvis ejendom tunnelen eller broen befinder sig.

Bestemmelsen i *stk. 3* tilsigter at muliggøre, at grundejerforpligtelserne inden for en kommunes grænser bliver de samme, hvad enten det er amtsrådet eller kommunen, der er vejbestyrelse.

Til § 6.

I henhold til § 51, stk. 2, i normalpolitivedtægt for købstæder og landdistrikter af september 1968 påhviler der ikke den grundejer, der efter lovgivningen, en i medfør af denne truffet bestemmelse eller en aftale med det offentlige ikke kan opnå direkte adgang til den offentlige vej, nogen pligt til at renholde vejen. En tilsvarende bestemmelse findes i § 58, stk. 2, i politivedtægt for København (justitsministeriets bekendtgørelse nr. 430 af 21. november 1967). En hertil i det væsentlige svarende begrænsning af de forpligtelser, der efter § 5 kan pålægges grundejerne, herunder såvel pligten til snerydning,

til at foretage foranstaltninger mod glat føre som til at foretage renholdelse, er indeholdt i *stk. 1*.

Det er en forudsætning for fritagelsen for grundejerforpligtelserne, at ingen form for adgang til vejen er tilladt. Såfremt en ejendoms adgangsforhold er begrænset, men adgang ikke er fuldstændig forbudt — gående adgang eksempelvis tilladt — kan forpligtelser efter § 5 pålægges.

Bestemmelsen i *stk. 2* er et udslag af det princip, der ligger bag bestemmelsen i § 4, stk. 2, i lov om gader, veje og vandløb i København af 14. december 1857 som ændret ved lov nr. 85 af 31. marts 1926. I analogi med førstnævnte bestemmelse har en i princippet tilsvarende regel været gældende i en række købstæder, idet den blev indarbejdet i normalpolitivedtægten for købstæder af 1961 og ligeledes indeholdes i normalpolitivedtægt for købstæderne og landdistrikterne af 1968 (§ 51, stk. 3). Bestemmelsen omfatter alene trafikkanlæg, hvis virksomhed mere eller mindre må sidestilles med vejtransportssystemet. De nævnte anlæg skal efter forslaget alene udføre de i § 5 nævnte grundejerforpligtelser, når og i det omfang dele af det samlede anlæg kan udnytte vejens tilstedeværelse som en fordel. Dette vil typisk være tilfældet ud for stationsanlæg, lufthavnsbygninger, rutebilholdpladser, arealer udlejet til private, og i alle tilfælde hvor der er overgange og overkørsler til anlægget. Omvendt vil anlægget være afskåret fra at udnytte vejens tilstedeværelse ud for selve driftsarealet (spor, startbaner m. v.). I tvivlstilfælde, f. eks. hvor skråningsarealer teoretisk kan udnyttes til bazarbebyggelse, eller hvor afgrænsningen mellem stationen og driftsarealer er flydende, skal anlægget have adgang til at give afkald på sådan udnyttelse. I så fald må vejbestyrelsen respektere dette afkald og selv udføre renholdelse m. v. På den anden side er et sådant afkald bindende for anlægget i relation til spørgsmålet om renholdelse m. v., og såfremt dette på et senere tidspunkt under ændrede forhold måtte ønske adgang til vejen, må der optages forhandling med vejbestyrelsen om renholdelsesforpligtelsen m. v. Man har ikke fundet anledning til at tage stilling til bestående bestemmelser, der måtte være fastsat af kommissarius ved statens ekspropriationer, eller eventuelle eksisterende overenskomster, idet disses indhold efter lovforslagets gennemførelse må afhænge af en fortolkning i de enkelte tilfælde.

Da vejbestyrelsen normalt vil være i besiddelse af egnet renholdelses-, grusnings- og snerydningsmateriel, vil det være naturligt, at der i videst muligt omfang træffes aftale mellem anlægget og

F. t. l. om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje.

vejbestyrelsen om sidstnævntes overtagelse af grundejerforpligtelserne.

Kapitel 3. Private fællesveje og stier i byer og bymæssige bebyggelser.

Til § 7.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer i det væsentlige til reglerne i normalpolitivedtægt for købstæderne og landdistrikterne, jfr. §§ 51, *stk. 6*, 55 og 56, og i politivedtægten for København §§ 58, *stk. 6*, 61 og 62.

Bestemmelsen i *stk. 2* er ny, men er et naturligt korrelat til de beføjelser, der er tillagt vejbestyrelserne i henhold til forslaget § 2, *stk. 2* og 3, § 3, *stk. 2* og § 4, *stk. 2*. Såfremt ikke andet bestemmes, omfatter forpligtelsen hele færdselsarealet uden nogen begrænsning til vejens midte. Bestemmelsen i § 6 finder ikke anvendelse på disse veje.

Kapitel 4. Private fællesveje og stier på landet.

Til § 8.

Lov af 14. april 1865 om istandsættelsen og vedligeholdelsen af private veje, til hvis afbenyttelse flere er udelukkende berettiget, finder typisk anvendelse i landsområderne. Efter den gældende fortolkning af loven kan vedkommende kommune under visse betingelser træffe bestemmelse om udførelse af snerydning på private fællesveje som led i vejenes vedligeholdelse. Forslaget tillægger kommunalbestyrelsen beføjelse til at træffe bestemmelse om snerydning, om foranstaltninger mod glat føre og om renholdelse. Reglen forudsættes administreret lempeligt, jfr. herved forslaget § 7, *stk. 2*, for de bymæssige områder, og i almindelighed kun bragt i anvendelse, hvor der foreligger en væsentlig trafikal interesse i, at vejene kan befærdes, eller hvor der opstår uoverensstemmelser mellem de færdselsberettigede.

Kapitel 5. Skov-, klit- og havneveje o. lign.

Til § 9.

Bestemmelsen, der er ny, omfatter private veje, der er åbne for offentlig færdsel. Ligesom bestemmelsen i § 8 forudsættes også denne bestemmelse administreret lempeligt. Med hensyn til skov- og klitveje forudsættes bestemmelsen således ikke bragt i anvendelse blot for at tilgodese almenhedens rekreative interesse i, at disse veje kan befærdes hele året uanset føret, men kun i tilfælde, hvor der er knyttet en væsentlig færdselsmæssig interesse til benyttelsen af vejene.

29 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Kapitel 6. Vejbestyrelsens (kommunalbestyrelsens) udførelse af grundejernes forpligtelser.

Til § 10.

Bestemmelsen i § 10 er ny og giver vejbestyrelsen (kommunalbestyrelsen) hjemmel for at påtage sig udførelsen af forpligtelser, der er pålagt eller påhviler grundejere m. v. efter §§ 5, *stk. 1*, 7, *stk. 1*, 8, *stk. 1* og 9, *stk. 1*, og at opkræve godtgørelse hos grundejerne herfor. Vejmyndighedens overtagelse af forpligtelserne vil antagelig i almindelighed være foranlediget af et grundejersønske. Hvor forholdene gør det hensigtsmæssigt, vil overtagelse af forpligtelserne mod betaling imidlertid også kunne ske uden tilslutning fra grundejerne.

Kapitel 7. Nærmere regler om grundejernes forpligtelser.

Til kapitel 7.

Som angivet i de almindelige bemærkninger til lovforslaget foreslås de nærmere regler om grundejernes forpligtelser med hensyn til snerydning, grusning og renholdelse, der findes i de lokale politivedtægter, standardiseret og optaget i nærværende kapitel, således at det overlades til vedkommende kommunalbestyrelse (vejbestyrelse) efter forhandling med politiet at give nærmere forskrifter for udførelsen af de respektive forpligtelser.

Til § 11.

Stk. 1 svarer til § 55, *stk. 1*, i normalpolitivedtægt for købstæderne og landdistrikterne og § 61 i politivedtægt for København.

Til § 12.

§ 56 i normalpolitivedtægt for købstæderne og landdistrikterne fastslår, at den, der har pligt til at renholde en vejstrækning, i glat føre skal bestrø fortovet og trapper, der støder op til dette med grus, aske el. lign., jfr. den i det væsentlige tilsvarende bestemmelse i § 62 i politivedtægt for København. Forpligtelsen efter det foreslåede *stk. 1* omfatter pligt til at bestrø færdselsarealet med grus, sand el. lign., således at det i øvrigt overlades til kommunalbestyrelsen (vejbestyrelsen) efter forhandling med politiet at give nærmere forskrifter for foranstaltningernes udførelse.

Til § 13.

Stk. 1 svarer i princippet til bestemmelserne i §§ 51-53 i normalpolitivedtægt for købstæderne og landdistrikterne, jfr. §§ 58-60 i politivedtægt for København.

Til § 14.

Reglen svarer i det hele til § 61 i normalpolitivedtægt for købstæderne og landdistrikterne, jfr. § 67 i politivedtægt for København.

*Kapitel 8. Forskellige bestemmelser.**Til § 15.*

Med henblik på at opnå en øget standardisering af glatførebekæmpelsen, som er påkrævet ikke mindst efter anvendelsen af de i de senere år fremkomne kemiske optøningsmidler, hvis virkninger på vejbelægning, ledninger, køretøjer og beplantning ikke er ganske afklaret, foreslås der tillagt ministeren for offentlige arbejder hjemmel til at udfærdige vejledende retningslinjer for foranstaltninger mod glat føre, jfr. de almindelige bemærkninger. Disse retningslinjer forudsættes ikke at skulle angive normer for foranstaltningernes udførelse, men alene at skulle indeholde teknisk, organisatorisk vejledning, såsom om anvendelse af kemiske midler, anvendelse af materiel og om organisation af arbejdet. Retningslinjerne tænkes udarbejdet i nært samarbejde med kommunale vejteknikere, belægningsekspertter m. v.

Parallelt hermed foreslås der tillagt ministeren

hjemmel til at udfærdige retningslinjer for snerydningens udførelse.

Til § 16.

Bestemmelsen svarer i princippet til bestemmelsen i § 62 i normalpolitivedtægt for købstæderne og landdistrikterne, jfr. § 68 i politivedtægt for København.

Til § 17.

Bestemmelsen er identisk med bestemmelsen i vejbestyrelseslovens § 54, som man finder mere naturligt hører hjemme i nærværende lovforslag. Bestemmelsen er et supplement til bestemmelserne i § 31, stk. 1-3, i færdselsloven, hvorefter genstande, der kan medføre fare eller ulempe for færdslen, ikke må henstilles, henkastes eller efterlades på vej. Vejbestyrelseslovens § 54 foreslås samtidig ophævet.

Til § 19.

Efter vejbestyrelseslovens § 22 afgøres tvistigheder mellem kommunale myndigheder vedrørende vejvæsenet af ministeren for offentlige arbejder, der også har den endelige afgørelse af alle klager over vejmyndighederne.

Bilag 1.

KØBENHAVNS MAGISTRAT

4. afdeling. Rådhuset.

Hoved-journal nr. 483.

København V., den 31. oktober 1968.

Ministeriet for offentlige arbejder, vejdirektoratet,
Havnegade 23, 1058 København K.

Jfr. nr. 65-00-00-05.

Med skrivelse af 3. oktober 1968 fremsendte ministeriet til magistraten et af ministeriet udarbejdet udkast til lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af vejene. Ministeriet udbad sig samtidig en udtalelse senest den 1. november 1968.

Den gældende lov af 13. april 1968 om snekastning gælder ifølge lovens § 22 ikke for København.

Politivedtægten for København — justitsministeriets bekendtgørelse nr. 430 af 21. november 1967 — indeholder i §§ 58, 59 og 60 bestemmelser om renholdelse af gader m. v., i § 61 bestemmelser om snerydning og i § 62 bestemmelser om glatføreforanstaltninger.

Disse bestemmelser er udformet stort set i overensstemmelse med den forud for nævnte vedtægts ikrafttræden, den 1. januar 1968 i København herskende retstilstand og

helt i overensstemmelse med det københavnske administrative behov, som dette er vedtaget og ønsket gennemført af Københavns Borgerrepræsentation.

Magistratens udtalelse må derfor være et krav om, at det fremsatte forslag til lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af vejene, får en tilføjelse om, at en sådan lov ikke gælder for København. I konsekvens heraf må henvisningerne i § 7 til „Københavns kommune magistraten“ udgå.

I øvrigt bemærkes, at forslaget i hele sin tendens og i bestemmelsernes udformning er i modstrid med de for København gældende regler, og at magistraten med henblik på københavnske forhold og til dels i almindelighed er ganske uenig i betimeligheden af det i forslaget indeholdte.

A. Wassard Jørgensen.

Sverre Borring.